

- 4) Za pomocą przewidzianych w art. 4 ust. 6 w związku z ust. 8 i art. 16 ust. 3 dyrektywy środków służących maksymalnej harmonizacji nie można znaleźć odpowiedniej równowagi między dwoma celami dyrektywy — zwiększeniem jasności oraz porównywalności sprawozdań finansowych oraz zmniejszeniem obciążeń administracyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw. Przyjęte środki nie nadają się zatem do osiągnięcia wytyczonego uzasadnionego celu.
- 5) Istotnego celu dyrektywy — zwiększenia jasności i porównywalności sprawozdań finansowych — nie można osiągnąć za pomocą przyjętych środków, ponieważ przy sporządzaniu projektu dyrektywy nie została odpowiednio uwzględniona struktura przedsiębiorstw w poszczególnych państwach członkowskich. Zdaniem Republiki Estońskiej transpozycja dyrektywy do porządku prawnego państwa członkowskiego prowadziłyby do tego, że 97,9 % przedsiębiorstw, na które przypada ponad połowa dochodu gospodarki narodowej, zostałyby zwolnionej z istotnej części obowiązków z zakresu sprawozdawczości rachunkowej — to nie przyczynia się jednak do osiągnięcia celu odnoszącego się do całej Unii polegającego na zwiększeniu jasności i porównywalności sprawozdań finansowych.
- 6) Istotnego celu dyrektywy — zmniejszenia obciążeń administracyjnych — nie można osiągnąć za pomocą przyjętych środków, ponieważ przy sporządzaniu projektu dyrektywy nie zostało uwzględnione zmniejszenie obciążeń administracyjnych, które w państwie członkowskim zostało już osiągnięte w inny sposób aniżeli poprzez zmniejszenie zakresu sprawozdawczości rachunkowej, oraz z tego względu, że uzyskiwane dotychczas od przedsiębiorstw w ramach sprawozdawczości rachunkowej informacje, których nie można już wymagać w tej formie zgodnie z przepisem art. 4 ust. 6, nadal stanowią konieczne informacje zarówno dla przedsiębiorstw prywatnych, jak i dla sektora publicznego. W przeszłości dodatkowe informacje będą musiały zatem być zbierane i ogłaszane przy użyciu innych kanałów, przez co obciążenia administracyjne powstaną w innym miejscu, a nawet mogą wzrosnąć.
- 7) Ustanowiona w art. 6 ust. 1 lit. h) dyrektywy zasada przewagi treści ekonomicznej [nad formą prawną] stanowi istotną zasadę dyrektywy. Zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy państwa członkowskie mogą zrezygnować z zasady przewagi treści ekonomicznej i jeżeli możliwość ta zostanie faktycznie wykorzystana przy transpozycji przepisów dyrektywy do porządku prawnego danego państwa członkowskiego, odnoszący się do całej Unii cel polegający na zwiększeniu porównywalności, jasności i zaufania publicznego nie będzie mógł co do zasady zostać osiągnięty. Wobec tego przyjęty środek nie pozostaje w zgodności z zasadą proporcjonalności.
- 8) Mając na uwadze okoliczność, że środki przewidziane w art. 4 ust. 6 i 8 oraz w art. 16 ust. 3 dyrektywy niekoniecznie prowadziły do zwiększenia jasności i porównywalności sprawozdawczości finansowej i środki przyjęte w danym państwie członkowskim zamiast do zmniejszenia obciążeń administracyjnych mogłyby prowadzić także do ich powstania w innym miejscu, środki te nie umożliwiły lepszego osiągnięcia celów dyrektywy na szczeblu Unii. Wymienione przepisy nie pozostają zatem w zgodności z zasadą pomocniczości.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 11 lipca 2013 r. w sprawie T-208/12 Think Schuhwerk GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 1 października 2013 r. przez Think Schuhwerk GmbH

(Sprawa C-521/13 P)

(2013/C 344/90)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Think Schuhwerk GmbH (przedstawiciel: adwokat M. Gail)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 11 lipca 2013 w sprawie T-208/12;
- uwzględnienie żądań podniesionych w postępowaniu w pierwszej instancji;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zostały w istocie następujące zarzuty:

1) Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym

W postępowaniu w przedmiocie skargi pozwany nie przedstawił w terminie odpowiedzi na skargę. W konsekwencji skarżący wniósł o wydanie wyroku zaocznego. Sąd nie ustosunkował się jednak ani w przedmiocie braku podjęcia czynności procesowych, ani nie wydał rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wydanie wyroku zaocznego. Ponadto Sąd nie stworzył skarżącemu żadnej możliwości do wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy.

2) Błąd dotyczący braku uzasadnienia

Sąd popełnił błąd, gdyż nie stwierdził, że brak uzasadnienia polega na tym, iż Izba Odwoławcza oparła się na okolicznościach stanu faktycznego wynikających z ogólnego doświadczenia w handlu popularnymi artykułami konsumpcyjnymi, takimi jak buty, które są powszechnie znane, a w szczególności konsumentom kupującym ten właśnie towar. Izba Odwoławcza nie przedstawiła, jakie okoliczności stanu faktycznego wynikają z praktycznego doświadczenia w handlu tymi towarami. Urząd nie uzasadnił, dlaczego ten odzwierciedlający pozycję znak towarowy w kolorze czerwonym nie ma charakteru odróżniającego, mimo iż na rynku butów istnieją różne modele i farby butów oraz sznurowadeł.

(¹) Dz.U. L 182, s. 19.

3) Błąd dotyczący oceny znaczenia zasady oficjalności

Sąd popełnił błąd, gdyż nie stwierdził, że wydając swoją decyzję Izba Odwoławcza naruszyła zasadę oficjalności. Urząd powołał się jednakże jedynie na to, że skarżący nie przedstawił żadnych dowodów, z których wynikałoby, że znak towarowy jest rozumiany przez relewantnych odbiorców jako wskazanie pochodzenia.

4) Błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Sąd popełnił błąd, gdyż nie stwierdził, że Urząd dokonał błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 i tym samym sam dokonał błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

W przeciwieństwie do stanowiska zajętego przez Sąd czerwone skuwki do sznurowadeł, odróżniające się od pozostałej części sznurowadeł, jak najbardziej mogą spełnić istotną funkcję wskazania pochodzenia. Sąd zastosował jednak względem przedmiotowego znaku towarowego surowsze wymogi aniżeli w przypadku graficznych i słownych znaków towarowych. Poza tym popełnił on błąd w ocenie, ponieważ w odniesieniu do charakteru odróżniającego nie chodzi o to, czy zgłoszony znak towarowy znacznie odbiega od typowych dla danej branży norm.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-245/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/91)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 sierpnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom

(Sprawa C-310/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/92)

Język postępowania: węgierski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-544/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/93)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Giessen — Niemcy) — Johannes Peter przeciwko Bundeseisenbahnvermögen

(Sprawa C-610/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/94)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 6.4.2013.